

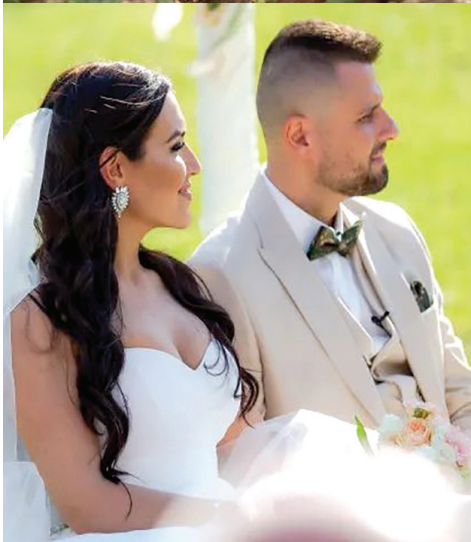
Божие то СЛОВО

ГОДИНА XXXI, БРОЙ 04 (277) • 2021 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

ХОДАТАЙСТВЕНА ВЯРА

"След известно време, Той пак влезе в Капернаум; и разчу се че бил в къщата. И мнозина се събраха, така щото и около вратата не можаха да се поберат; и Той им говореше Словото. Идват и донасят при Него един паралитик.

Четирима го носеха; И като не можаха да се приближат до Него, поради народа, разкриха покрива на къщата, гдето беше, пробиха го и пуснаха постелката, на която лежеше паралитикът. А Иисус, като видя вярата им, каза на пара-

литика: Синко, прощават ти се греховете. А имаше там някои от книжниците, които седяха и размишляваха в сърцата си: Тоя защо говори така? Той богохулства. Кой може да прощава грехове, освен един Бог?

Иисус, като разбра веднага с духа Си, че така размишляват в себе си, рече им: *Защо размишлявате това в сърцата си? Кое е по-лесно да река на парализика: Прощават ти се греховете, или да река: Стани, вдигни постелката си и ходи? Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (казва на парализика): Тебе казвам: Стани, вдигни си постелката и иди у дома си. И той стана, веднага, вдигна си постелката и излезе пред всичките; така щото всички се зачудиха и славеха Бога, и думаша: Никога не сме виждали такова нещо.* (Ев. Марка 2:1-12)

Един от най-ярките примери за **ходатействена вяра** в Библията. За да си ходатай, трябва да имаш **комбинация от вяра и любов към ближния**. Не би се доверил на някой да ходатайства за тебе, ако не вярва в Бога. Не би се доверил на някой, който една година не идва на Църква, да му се обадиш и да кажеш: "Ей, знаеш ли, имам проблем, моли се за мен!," Не знаеш още дали вярва, дали не вярва. Така не може да се обадиш на някой, който те ненавижда и да му кажеш: "Моли се за мен!,"

В описаната случка имаше много хора, не казва точно колко, не ги е броил Марко. Така че и около вратата не можеха да се поберат. От цялата тълпа едни слушаха внимателно думите на Иисус, а други искаха да Го впримчат в говоренето Му. Но имаше четирима души за които знаем, че са имали вяра. Словото ни казва, че Иисус видя вярата им. Тя беше толкова силна, че беше видима! Бог вижда сърцата ни. "А вярата е даване на твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат..." Те се надяваха на излекуването на техния парализиран приятел и **бяха убедени, че ако стигнат до Иисус ще видят невиданото** - действие на вярата.

Колко често го бяха водили при различни лечители? Ала без резултат. Но тук те знаеха, че има решение: "Убеждения за неща, които не се виждат..." Те бяха сигурни, че ако стигнат до Иисус ще видят невиданото. За да доближиш някого до Иисус, първо ти трябва да се приближиш.

1. ТЕ СЕ ПРИБЛИЖИХА ДО ИИСУС С ВЯРА

"Идват и донасят при Него един парализик. Четирима го носеха..." (ст. 3)

За да сме успешни ходатаи, самите ние трябва да идваме при Бога с вяра. Бихте ли се

доверили на човек да се моли и да ходатайства за вас, ако знаете, че той няма вяра? Бог ни разпознава по нашата вяра. Дори в естествения ни живот, ако искате някой да ходатайства за вас пред високопоставен човек или важна особа, не очаквате да се застъпи за вас, някой, който не го познава. Обикновено ходатаят е негов приятел или роднина.

Христос е наречен нашият Ходатай пред Бога. "Кой е оня, който ще ги осъжда? Христос Иисус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и Който ходатайства за нас?,"

(Римляни 8:34)

Аз съм по-спокоен, ако Иисус ходатайства за мен пред Отец, отколкото Дева Мария или някой светия. Защо? Защото Той е най-близо до Отец. "Има само един Бог и един ходатай между Бога и човеците, човекът Христос Иисус..."

(1 Тимотей 2:5)

Няма нито по-обикновен път, нито по-кратък път, нито по-лесен път, нито по-труден. Има един път. Един Бог! Един ходатай! Библията не ни казва: Иисус ще ходатайства за теб ако достигнеш до висше образование, две коли, една къща, добър произход. Нищо друго освен вярата ни в Бога.

Тези четирима души вярваха в това, което Иисус може направи за приятелят им. Те също знаеха, че Той ще възнагради тяхната вяра. "Защото, който идва при Бога трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които го търсят..." (Евреи 11:6)

Ако те имаха най-малкото съмнение, какво Иисус щеше да направи, нямаше да го доведат. Ако го бяха довели при нас, сигурно щяхме да кажем: А ти ли, та ти направи това на онзи мъж и онова на тази жена, сега затова си в това състояние и толкова болен. Иисус също можеше да каже много неща на парализика, но първите Му думи към него бяха: "Синко, прощават ти се греховете..." Ако не вярваш, че Той може, няма да дойдеш. Ако не вярваш, че Той иска, пак няма да дойдеш.

2. ТЕ ПРИБЛИЖИХА ПРИЯТЕЛЯ СИ ДО ИИСУС

"Идват и донасят при Него един парализик. Четирима го носеха..." (ст. 3)

Ако нашата вяра е само за нас самите, не можем да бъдем ходатаи. Имаше тълпа от хора, които бяха дошли да слушат (дотогава, щото не можеше да се влезе в къщата), но имаше само четирима души, които дойдоха, носейки чужда нужда. Колко често като хора идваме и представяме нуждата си и колко често носим нуждата на някой друг?

П-р Владимир и Борислава Владимирови в ботаническата градина, гр. Балчик

Притчата за "Добрия Самарянин", ни показва любов на дело, а случката с парализирания в Капернаум ни показва ходатайство чрез вяра и братолюбие.

На пострадалия човек добрият самарянин превърза раните, изля върху тях масло и вино. После го качи на магарето си и го заведе в гостилницата. Плати сметката за лечението. Напълно се погрижи за него. Но тези четирима не можеха да излекуват приятеля си. Не можеха да му кажат: "Хайде ставай, стига си лежал..." Обаче можеха да ходатайстват чрез вяра и братолюбие!

В Евангелието четем за друг ярък пример за ходатайство. "А на някой си стотник слугата, който му беше мил, боледуваше на умираше. И като чу за Иисуса, изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и оздрави слугата му..." (Ев. Лука 7:2)

Тук става верижка на ходатайство - господарят моли свещеници да ходатайстват пред Иисус за слугата. Тук ходатайството на стотника не беше от позицията на господар за слуга, а от приятел за приятел. Стих 2 казва: "А на някой си стотник слугата, който му беше мил..." В ходатайството сме приятели на Бога, и приятели едни на други. Това е Библейската постановка.

Когато Иисус дойде да издейства спасение за нас, Той започна да ходатайства за нас и извърши избавление за нас като за приятели. Стотникът можеше да каже: Е, сега с този слуга или без него все същото! Не постъпи така!

Христос не ходатайства за нас от позиция-

та на Господар (макар, че е Господар на всичко), а от позицията на приятел. "Никой няма по-голяма любов от това щото да даде живота си за приятелите си. Вие сте Ми приятели. Това ви заповядвам: Да се любите един друг.."

(Ев. Йоан, гл. 15:13-17)

Това не е опция, нито настроение. Това е заповед от Бога. Ако искаме да Му се покорим, не избираме дали да се обичаме или не. "Прочее, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си.."

(Римляни 15:1)

3. ТЯХНОТО ХОДАТАЙСТВО СТИГНА ДОКРАЙ

"И като не можах да се приближат до Него поради народа, разкриха покрива на къщата, гдето беше, пробиха го и пуснаха постелката, на която лежеше парализираният.."

Не винаги отговорът идва веднага. Понякога се случва да изглежда, че вместо да се приближава, решението се отдалечава от живота ни. И вместо да ликуваме с човека, за когото ходатайстваме, се оказваме пред претъпканата къща с непробиваема тълпа, изтощени от носене на постелката по прашните улици на Капернаум. Тогава идва дилемата: Да

погледнем **надолу**, към отчаяния поглед на парализирания ни приятел, който без думи казва: "Отново ударихме на камък..", или да вдигнем поглед **нагоре** към покрива и да предприемем "смайващ ход на вяра..", който не приема фразата: "Няма шанс..". Как ще видиш покрива на къщата, ако не погледнеш нагоре? Ако гледаме надолу, виждаме само проблема, ако гледаме нагоре към Бога, виждаме решението. Решението беше да пробият покрива!

Ако не вземем решение да не се подадем на това "няма шанс..", няма да извършим смайващия ход, който тези четирима направиха. Ключът за тяхната настойчивост беше много прост. Защо ще си толкова нахален? Защо ще си безумно напорист за някой друг особено? Те бяха уверени, че ако стигнат до Исус, Неговият отговор щеше да бъде: Да! Искам! Бъди здрав. Той може, Той иска, само трябва да стигнем до Него. Напълно уверени. Ако се съмнявах в това, най-вероятно щяха да се откажат пред вратата. Нашият Небесен Ходатай познава характера на нашия Небесен Баща. Затова Той продължава да се застъпва за нас.

Тези хора ходатайстваха за приятеля си като се фокусираха върху характера на Исус.

И така успеха да изпълнят делото си докрай.

Христос се абстрахира от нашите слабости. Той не ни ги счита, а гледа на Бог Отец и ходатайства: "Господи, благослови ги, изцели ги, прости им..". Може да се наложи Бог да те предизвика да ходатайстваш за някого, който те е ядосал.

Може да се наложи да ходатайстваш, да постиш за някой, който ти е късал нервите. И ако се подадеш на тази мисъл, кой е той и какво ти е правил или какво ти е казал, няма да стигнеш докрай! Но ако се фокусираш върху Христос пълен с милост, пълен с благодет, пълен с добри изненади, ще стигнеш до желаната победа.

Ако настойчивостта на бедната вдовица (Притчата за неправедния съдия) е пример за вяра, която стига докрай, то случката с парализика в Капернаум е пример за ходатайство, което стига докрай!

Какво ще чуе Господ в нашата ходатайствена молитва? Ще види ли доверие в Него, в Неговия характер? Да, Исус може и иска да ни благослови!

П-р Владимир Владимиров

АЗ И МОЯТ ДОМ ЩЕ СЛУЖИМ ГОСПОДУ!

Деца на семейство Владимирови - отляво надясно - сгодената дъщеря Йоанна с Миха, синовете Симеон със 7 годишния Емануил, първородната Мишел със съпруга си Йордан Цветков

ВОДНО КРЪЩЕНИЕ В ОКОЛНОСТИТЕ НА ГР. БАНКЯ - РАДОСТ НА НЕБЕТО

„Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.“ (Ев. Лука 15:7)

Това лято на реката на квартал Михайлово се състояха четири Водни кръщения. За нас, като християни, е радост и привилегия да извършим волята на Бог.

„А Духът рече на Филипа: Приблужи се и придружи тая колесница. И Филип се заветче та го чу като прочиташе пророка Исаия, и каза: Ами разбираш ли каквото четеш? А той рече: Как да разбера, ако ме не упъти някой? И помоли Филипа да се качи и да седне с него. А мястото от Писанието, което, четеше беше това: „Като овца биде заведен на клане: И както

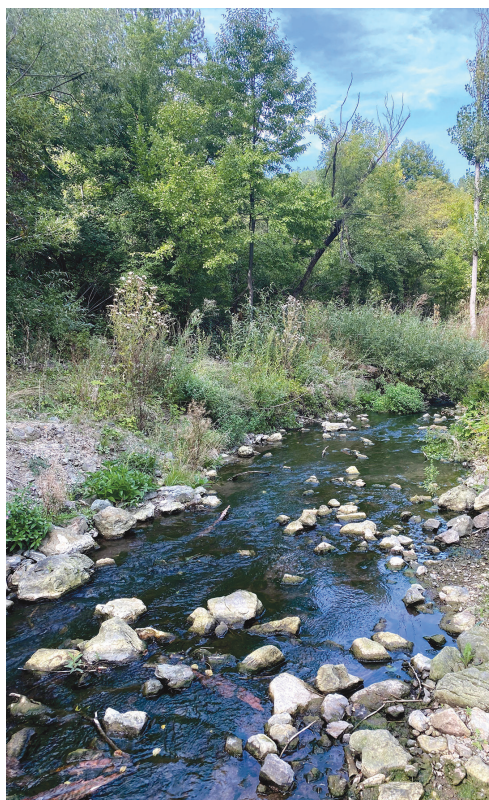
агне пред стригача си не издава глас, така не отвари устата Си; В унижение отмени се съдбата Му, а Неговият род - кой ще го опише? Защото се взе живота Му от земята. И скопецът продума и рече на Филипа: Каж ми, моля ти се, за кого казва това пророкът – за себе си или за някой друг? А Филип отвори уста, и като почна от това Писание, благовести му Исуса. И като вървяха по пътя, дойдоха до една вода; и скопецът каза: Ето вода; какво ми пречи да се кръстятя? И Филип рече: Ако вярваш от все сърце, можеш. А той в отговор каза: Вярвам, че Исус Христос е Син Божий. Тогава заповяда да се спре колесницата; и двамата слязоха във водата, и Филип и скопецът; и кръсти го. Когато излязоха из водата, Господният Дух граб-

на Филипа; и скопецът вече не го видя, защото възрадван продължи пътя си.“ (Деян. апост. 8:29-39)

Водното кръщение е първата стъпка, която трябва да направи всеки, който приеме Господ Исус за Спасител. Божият Син преди да започне Своето служение на земята се кръсти във вода от Йоан Кръстител. **И тогава се прояви Бог в три лица – Бог Отец, Синът Исус, и Святият Дух като гълъб (Богоявление).**

Не трябва да чакаме първо да станем перфектни – да оставим пороците и да махнем всички лоши неща от живота ни. Самото кръщение е духовен акт на погребение на стария човек и възкресение на нов човек. По време на кръщението Бог дава духовно и физическо изцеление. Има голяма сила в това реше-

лагай! Какво ти пречи да се кръстиш? Ако вярваш в Бога от все сърце, можеш.

Нека има радост на небето и нови благословения в живота ни!

Соб. инф.

ние. Господ ще ти помогне да живееш като добър християнин.

Ако все още не си взел Водно кръщение, не от-

Радостта от живота

“Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби: аз дойдох за да имат живот, и да го имат изобилно.”

(Йоан 10:10)

В живота изпитваме големи моменти на радост, но можем да кажем, че те са рядко в сравнение със сивото ежедневие. Победите са чудесни, поводите за празненство също, но това ли е насладата от живота, която Бог има за нас? Това ли е изобилният живот, който Исус дойде да ни подари?

Ако не харесваме работата си, изнервяме се от задръстванията, оплакваме се дори от малките ни задължения – да измием чиниите, да напазаруваме и т.н., това натъжава небесния ни Отец. Всеки добър родител се радва, когато децата му са щастливи и не иска да бъдат недоволни. По същия начин Бог иска ние да се наслаждаваме на живота, който Той ни е дал. Това би било невъзможно, ако постоянно гледаме какво имат другите и се оставим на завистта да ни завладее. Как бихме се радвали на нещата, които Бог ни е дарил, ако само се

сравняваме с някой друг? Господ е подарил на всеки **живота и призванието**, което може да ни удовлетвори. Извън Божията воля за нас няма как да сме щастливи.

Не можем да изпитваме радост, без да сме балгодарни! Когато погледнем това, което имаме, вместо да го пренебрегнем, трябва да благодарим. Апостол Павел казва: *“Зная и в оскъдност, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, да живея в изобилие или в оскъдност.”* (Филипяни 4:12)

Нашата радост не идва от земни придобивки, но тя е дар, който идва с нашето спасение. *“Затова с веселие ще черпите вода от изворите на спасението.”* (Исаия 12:3) Ние обаче трябва да се борим да стоим твърдо в това обещание, защото дяволът по всякакъв начин се опитва да ни ограби радостта. Когато не се радваме на живота, ние губим своя баланс, а това отваря врата за противника. Той знае, че ако ние се преуморяваме и никога не

се наслаждаваме на работата си, в един момент ще станем недоволни и сърдити. Недоволството обаче не трови само нашия собствен живот. Един нещастен човек не може да понася, когато другите са щастливи. *“Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв, обикаля, търсейки кого да погълне.”*

(Първо Петрово 5:8)

Нека сутринта като се събудим, вместо да мърморим колко е рано, да благодарим. Тази малка промяна в мирогледа ни не само ще ни оправи настроението, но ще ни дава сила. *“Тогава им рече: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко и пратете дялове на тия, които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото да се радвате, в Господа, е вашата сила.”*

Мишел
Цветкова

Темата за Божието царство или Небесното царство е една от водещите теми в Евангелието. За нейната важност съдим по факта, че сам Исус говори много често за това. Само в Евангелието на Матей Царството е наречено "Небесно", и се споменава 28 пъти, а като "Божие", над 68 пъти в Новия завет.

Защо тази тема е толкова важна? Защото Небесното (Божие) царство е смисълът и целта на християнския живот. Христос казва на своите ученици: *"На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство."* (Ев. Марка 4:11) От тези думи следва, че Царството е тайна, която може да бъде разкрита на искрено вярващите.

Хората имат различна представа за същността на Божието царство. В миналото юдеите са смятали, че Царството ще дойде, когато един велик Цар "Месия", се появи в Израел, който ще освободи страната от римляните и ще направи народа да благоденства. Всъщност и днес ортодоксалните юдеи очакват това да се случи.

Днес мнозина, наблягайки на "Небесно", смятат, че това Царство е на небето и в него може да влезе праведен човек само след смъртта си. Други идентифицират Божието царство с Хилядагодишното царство, когато Исус ще дойде на земята втори път със своите ангели и ще установи Царство на правда, мир и благоденствие...

Да, във всички тези становища може да има частица истина, но за да получим правилна представа върху тази тайна, ние трябва да изследваме думите на Самия Цар Исус Христос, записани в Библията. Основните въпроси са: Какво е Божието царство? Къде е то? Кога ще дойде?

На първо място Исус казва: *"Моето царство не е от този свят."* А в Първо Йоаново, гл. 5:19 пише, че: *"Целият свят лежи в лукавия."* Христос казва още: *"Божие царство не иде така, щото да се види, нито да рекат ето тук е или там, защото ето Божието царство е в сред вас."* (Лука 17:20, 21) А в Евангелие от Матей 12:28 четем: *"Божие царство е дошло върху вас."*

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обадите
за молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко
проблема си и ще получите
подкрепа от ходатайствения
молитвен екип!

Споделете вашите свидетелства
по телефона или на адреса на
Редакцията.

Божие Царство

П-р Ангел и Мария Томеви

Тогава какво е това Царство, щом е тук, а не се вижда?

Това е едно духовно Царство, което се изгражда не със силата на оръжието и страха. То събира своите поданици, завладявайки сърцата им с това, което се проповядва. С много Притчи Христос разкри характера на това Царство. То е **съкровище в нива** или **безценен бисер**, за които си струва човек да пожертва всичко! То е като **синапово зърно**, което расте и става огромно дърво, или **квас**, който прави тестото да изпъва нощвите. В него всички са поканени, но малко го намират. *"От дните на Йоан Кръстител досега Небесното царство на сила се взема и които се насилват, ще го грабнат."* (Ев. Матей 11:12)

Тоест това Царство е реално и продължава да расте. То няма определена територия, но вече има милиарди поданици, които са и посланици служители, призвани да благовестват Царството. Царят, Нашият Спасител има цялата власт както на небето, така и на земята! Ние като Негови поданици и посланици сме под закрилата на Небесното Царство. Ние се ползваме от правата и задълженията на поданици, въоръжени с авторитета и силата на Царството, което представляваме!

Откога Царството е между хората?

В Ев. Лука, гл. 16:16 ясно е казано: *"От Йоан Кръстител Божието царство се проповяд-*

ва. Неговите думи бяха: „Покайте се, защото Божието царство наближи!“, Царството бе донесено на земята от Царя. В Ев. Лука, гл. 4:43 четем думите на Исус: "...Трябва да благовестя Божието царство, защото за това съм изпратен." Това беше мисията на Христос - да донесе Царството на земята, и Той го направи!

Кога ще дойде Царството?

На Проповедта на планината Исус установи Конституцията на това ново Царство, а със цялото си учение показа пътя за вземане на небесното гражданство. Духовното Царство ще се проповядва и ще се разраства до мига, в който Царят ще дойде втори път (Второто пришествие на Исус), за да премахне временния княз на този свят - лукавия и да установи Царството си както на небето, така и на земята.

И така, скъпи в Господа, нека живеем със самочувствието и отговорността на небесни поданици, царско свещенство, свят народ и да показваме славата и превъзходството на нашето ново отечество!

А ти, драги приятелю, който още не си приел това поданство, не губи време, поканата е и за тебе. Ела при Царя с покаяние на греховете! Само Той може да те направи блажен поданик на Великото си Царство за вечността!

БОЖИИ ВЪПРОСИ И ЧОВЕШКИ ОТГОВОРИ

1. Преди около 6000 г. Бог се обърна към бащата на човечеството с валидния и днес въпрос: „**АДАМЕ, КЪДЕ СИ?**“ (Битие 3:9)

Обикновено Бог задава въпроси, когато с човека става нещо нередно. Така бе и тогава. Адам се бе притаил зад един храст и оттам наблюдаваше приближаващия се Бог. Но защо се криеше Адам? Нали той до сега свободно беседваше с Бога? Не се страхуваше ни най-малко от Него. А сега Адам трепери като есенно листо...

Адам чу Божия въпрос, но не се показа, а само отговори от скривалището си: „Чух гласа Ти и се уплаших.“ (3:10). Уплашил се? Очевидно с Адам се бе случило нещо, но какво?. Той сам си призна: „Уплаших се, защото съм гол и скрих се!“ (3:10)

П-р Димитър и Дора Митеви,
ЕПЦ „Филаделфия“, гр. Велико Търново

Адам бе съвършен в пътищата си пред Господа до деня, в който съгреши.

Мами се всеки човек, който като Адам съгрешава и си мисли, че Бог не вижда и не чува. Мами се всеки човек, който като Адам съблича от себе си дрехата на невинността, на честността, на чистотата и я заменя с греха.

Но милостивият Пастир на овцете, Господ Исус Христос, ни търси и ще ни намери, и ще ни спаси, ако и ние Му се доверим и послушно се отдадем в Неговите ръце. Той казва: „Аз Съм добрият Пастир, Който живота Си дава за овцете.“ (Ев. Йоан 10:11)

Затова не се крий, недей се страхува от Бога, но ела при Него! Той те вика. Отговори Му: „Ето ме, Господи, приеми ме такъв, какъвто съм!“

2. Бог пита: „**ЗАЩО СТЕ ДОШЛИ В МОЯ ДОМ?**“

Дали някои от нас не са дошли само, за да убият времето си? Дали някои от нас не са дошли само от хатър? А може би някои посещават Църквата, за да научат нещо ново.

Дошъл ли си, защото чувстваш, че животът без Бога е немислим? Дошъл ли си ти, за да намериш спасение в Христа Исуса, великия Пастир на овцете? Търсиш ли спасение за душата си? Търсиш ли мир и покой?

Кажи на Бога за какво си дошъл и вярвай, че Той ще те благослови! Вярвай, че Той ще те спаси! Вярвай, че Той ще те изпълни с радост! Вярвай, че Той ще ти даде всичко, което ти е необходимо!

3. Преди около 2700 г. Бог запитва юдейския цар Езекия: „**КАКВО ВИДЯХА В ДОМА ТИ?**“

(IV Царе 20:15).

Езекия чу този въпрос след като тържествено бе посрещнал и изпратил една вавилонска делегация, на която показа своите съкровища, своите оръжия, своите успехи, и... гордостта си. Но за едно нещо не се казва да го е показал – страхът Господен. А страхът Господен е голямо богатство, защото е начало на мъдрост. И понеже Езекия пропусна да прослави чрез материалните си блага Божията милост и Божия промисъл, пропусна да покаже страха

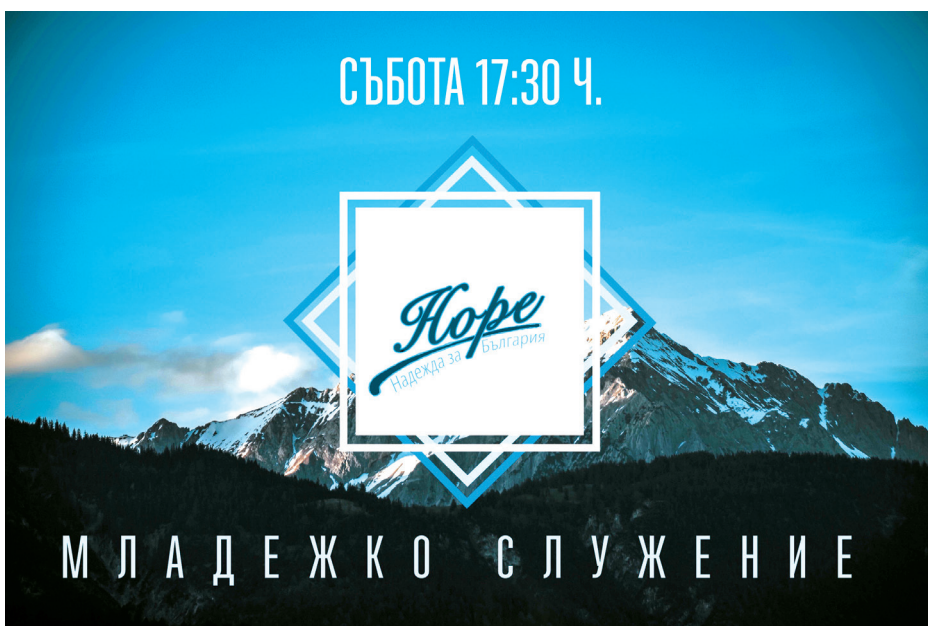
Господен, към него дойде въпросът: „Какво видяха тия човечи в дома ти?“

Ние също каним и изпращаме гости. Стараем се те да видят у нас и в нашите домове най-хубавото, а некрасивите неща старателно потулваме. За гостите си приготвяме вкусни ястия, устройваме им забавни вечери, запознаваме ги със семейните албуми и пр.

Обаче, дали свидетелстваме на своите гости за вярата си в Господа Исуса Христа? Дали им показваме живот и обхода, изпълнени с Божията благодат? Виждат ли те у нас страха от Господа? Уверяват ли се, че в дома ни съществува и правилно функционира домашен олтар? Наблюдавайки ни, разбират ли, че сме поставили Бога и Библията на първо място в дома си? Ако ни посетят гости в неделя, водим ли ги с нас в Църква, или те ни ние отсъстваме от богослуженията?

4. В древността, на един пророк, който живееше при р. Ефрат и се казваше Валаам, бе поставен следният въпрос: „**КАКВИ СА ТИЯ ЧОВЕЦИ У ТЕБЕ?**“ (Числа 22:9)

У Валаамовия дом се намираше една царска делегация. Тя не дойде с празни ръце, а с подаръци, и както казва Писанието: „Дарът заслепява очите на мъдрите и превръща думите на праведните.“ (Втор. 16:19), така се случи и сега – подаръците от моавския цар, знатните посланици, които поднесоха даровете, смаяха Валаама, засле-

пиха очите му. Той не разбра, че тези хора са противници на Бога; той не разбра, че от него искаха да стане против Святия Израилев Бог.

Очите Валаамови бяха се толкова заслепили, че Бог да го изобличи чрез магаре. Възможно ли е това? Напълно възможно е, ако човек като Валаама си затваря очите и не си задава въпроса: „С кого общувам аз? Накъде ме водят моите приятели?“

Приятелството е нещо добро, когато приятелите ни са духовни хора, които искрено търсят и обичат Бога. Приятелството е нещо много добро, когато приятелите ни са приятели и на Исуса Христа. Но приятелството с греха, приятелството със света е вражда против Бога. Ако ние дружим с човечи, чиито пътища са нечестиви, ако ние предпо-

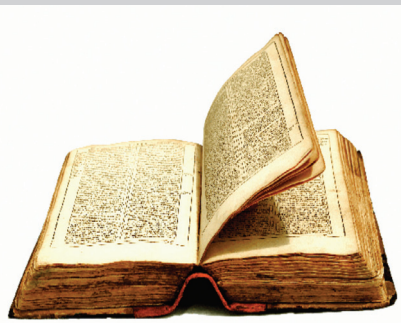
читаме да седим в седалището на присмивателите на Бога, ако ние спокойно слушаме устата им да говорят мръсни и цинични приказки, тогава нека се подготвим да чуем въпроса на Бога: „Какви са тия човечи у тебе?“ Ако ти и аз не заведем тези човечи при Бога, те ще ни заведат при дявола.

5. Следващият въпрос бе поставен на една обикновена слугиня: „**ЩО ТИ Е, АГАР?**“ (Битие 21:17)

Бедната и изплашена Агар беше сама в пустинята – изложена на явна опасност от диви зверове, каквито често се срещат из тия места. Но тя бе преследвана от един по-страшен враг – жаждата. Тя имаше нужда от капка вода, но не знаеше къде да я намери. Тогава Бог ѝ отвори очите и тя видя кладенец с бистра и сладка вода. Нарече го: „Лахай-рой“, т.е. „Кладенец на викащия“.

Бог те пита: „*Що ти е, мило чедо?*“ и иска да ти помогне. Призови Го с вяра, извикай към Него от цялото си сърце и Той ще ти отвори очите, за да видиш чудесните небесни благословения.

„*О, вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; и вие, които нямате пари, дойдете, купете, та яжте; да! Дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата... Приклонете ухото си и дойдете при Мене, послушайте и душата ви ще живее.*“ (Исаия 55: 1, 3)

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб; И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите дължници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия; защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Ев. Матей 6:9-13)

Пастор Димитър Митев

През месец август тази година се проведе едно невероятно събитие свързано с много емоции и приятни моменти, а именно църковния лагер - Last Fire (Последен огън). На Родопите, в планинския курорт Пампорово, се събрахме около 260 християни от различни градове на страната както и от Македония и САЩ. Божието присъствие беше силно и докосваше много хора на всяка една от службите. Имаше различни развлечения за всички - деца, младежи и възрастни. Специалният Workshop за подрастващите помогна на много от участниците да осъзнаят призиванието и идентичността си в Христос. На вечерните Богослужения имаше много силни и въздействащи послания от участващите пастори. Те караха всекиго наистина да се замисли за своите взаимоотношения с Нашия Спасител Иисус Христос. Бог кръс-

ти млади хора със Святия Дух. Също деветима души взеха Водно кръщение. Лагерът си заслужаваше и го препоръчваме на всеки, който има възможност, да се присъедини следващата година.

А дотогава можете да намерите част от службите в YouTube като сканирате QR кода с камерата на телефона си.

Живеем ли наистина, или само дишаме?

Една от думите в говоримата реч на хората от всички езици, която изглежда обикновена и кратка, е думата „сега“. Тя има строго определен смисъл – сега, настоящият момент. В по-разширено разбиране значи „днес“. Настоящият момент, сега (днес), това е един миг, една секунда, дори по-малко от секунда. Какво може да стане през този миг? Може да изгори нещо във или в тебе - доверие, надежда... Може да спре сърцето. Може да се промени един човешки живот. А може би и нищо да не се случи. Не! Ние вършим „нещо“ всеки миг - в мисъл, в говор, в действие. Затова не е маловажно за един човек какво върши в настоящия момент, „сега“. Живеем ли наистина, или само дишаме? Или спим.

А може би дремем... Или растем, или служим? И докато мислим за отминалите дни, настоящето „сега“ отминава празно. Няма да се върне пак. Защо да не бъдат използвани неговите възможности? Други живеят с мисъл за бъдещето - грижи, страхове за това, което може би няма да се случи, ги сковават и те не оползотворяват настоящия момент. Затова бъди верен в настоящия момент! Бъди силен сега! Бъди радостен в настоящия момент! Бъди достоен за настоящия момент! Човекът може да изучи великия учебник на живота като изучава по един урок всеки ден. Белият оснежен връх ни се вижда далеч, трудно достижим, но когато започнем да се изкачваме стъпка след стъпка по „тясната пътека“, разбираме, че е достижим. Устояването в настоящия момент ни прави по-силни, по-успешни в следващия. Настоящите моменти дават нашия ден. Настоящите дни - нашия живот. Има безгранична вечност, в която всеки чист спомен, всяка свята надежда, всичко що има у човека добро, светло и боговдъхновено се превръща в безконечно настояще.

Честито на младото семейство ВИЛИ и МАКСИ Катеви!

„Затова ще остави човек баща си и майка си.“ (Битие 2:24)

Бог е проектирал, създал брака да бъде завет. Неговото намерение е това специално ангажиране, отдаване между мъжа и жената да бъде най-важните взаимоотношения в сравнение с всички други взаимоотношения.

“Блажен всеки, който се бои от Господа, И ходи в Неговите

пътници; Защото ще ядеш плода от труда на ръцете си; Блажен ще бъдеш, и ще благоденстваш. Жена ти ще бъде като плодovitа лоза в сред дома ти, Чадата ти като маслиненни младоци около трапезата ти, Ето, така ще се благослови човекът, Който се бои от Господа. Господ да те благослови от Сион, И да видиш доброто на Ерусалим през всичките дни на живота си, Дори да видиш чада от чадата си! Мир на Израеля!” (Псалом 128)

Благославяме младото семейство! Нека младите хора на България да се вдъхновят и вземат това свято и благословено решение за брак.

АБонирайте се!

за 2022 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 10:00 ч. и от 11.30 ч.
* * *
в Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu